

Matkalla Filippiineillä 22.5. - 18.6.2008

Tänä kesänä sain mahdollisuuden viettää kuukauden Filippiineillä vaihdossa tutustuen maan terveydenhuoltojärjestelmään ja kansanterveydellisiin ongelmiin. Vaihto kuului pakollisena osana Public Health Program - linjaopintojani. Matkalle lähti lisäksi kahdeksan muuta lääketieteen opiskelijaa Kuopion yliopistosta. Kohdemaan vaihtoyliopistona toimi Adventist International Institute of Advanced Studies (AIAS) Silangin kaupungissa n. 50 km pääkaupungista Manilasta etelään. Matkaamme koordinoi Argentiinalainen lääkäri Milton Mesa, joka opetti yliopistolla kansanterveystiedettä. Matka oli suurimmaksi osaksi omakustanteinen, mutta yliopistolta sain matka-apurahan. Päätin hakea avustusta myös SKLS:lta, josta ilokseni sainkin 300 euron matka-apurahan, sillä sain kustannettua asumisen ja ruuat Filippiineillä.

Pitkien lentomatkojen jälkeen vei useamman päivän sopeutua uuteen ympäristöön ja erityisesti kuumaan trooppiseen ilmastoon. Asua saimme vierastalossa, joka oli lähes yhtä hyvin varusteltu, kuin asunnot Suomessa. Jännittäviä yllätyksiä olivat seinillä ja ikkunanpielissä vilistävät gekkoliskot ja jättikokoiset hyönteiset. Iltaisin saimme nukahtaa äänekkääseen sirkkojen siritykseen, joka alkoi aina pimeyden laskeuduttua.

Opiskeluohjelmaamme kuului Silangin kaupungin terveystyöntekijöiden tapaamista, kätilöiden työn seuraamista, Kansanterveyslaitoksella ja WHO:lla vierailua, sekä Tupakoinnin vastaiseen päivään osallistumista. Kävimme pikaisesti tutustumassa myös erääseen yksityiseen sairaalaan ja sen yhteydessä toimivaan Lääketieteelliseen tiedekuntaan. Sairaala oli hyvin varusteltu ja henkilökunta vaikutti asiantuntevalta. Vertailukohtana olisi ollut hyvä päästä näkemään myös kunnallinen sairaala, Ajan puutteen vuoksi se jäi kuitenkin näkemättä. Kampuksella osallistuimme Kansanterveystiedettä opiskelevien tunnille ja pidimme myös esitelmän heille Suomen terveydenhuoltojärjestelmästä, Pohjois-Karjala-projektista sekä muillekin avoimen esitelmän Suomesta ja kulttuuristamme. Viikonloput olimme vapaalla ja teimme kaksi matkaa eri saarille. Siellä saimme rentoutua uiden ja snorklaillen. Missään en ole nähnyt niin kirkasta ja turkoosia merivettä ja upeita korkeita kallioita, sekä kallioiden kätköissä olevia laguuneita ja järviä kuin Coronin saarella! Luonto puhui minulle väkevästi Jumalan kauneudesta sekä rakkaudesta meitä ihmisiä kohtaan.

Matkalta jäi monta asiaa mietityttämään. Filippiinit on keskituloinen maa, jossa vallitsevat suuret tuloerot. Kansanterveyttä kuormittaa kaksinkertainen tautitaakka. Elintasosairaudet johtavat kuolinsyissä, mutta myös tarttuvista taudeista johtuva kuolleisuus on suurta. Kohtasimme ihmisiä, jotka elivät köyhyydessä, mutta kuitenkin heidän elämänilonsa oli tallella, eivätkä he näyttäneet kärsivän köyhistä elinoloistaan. Pienillä terveystieteillä vieraillessa huomasimme niiden varustetason olevan alkeellista, sekä myös koulutetun hoitohenkilökunnan olevan liian vähäistä - edes kunnollisia vaakoja lasten kasvun ja kehityksen seurantaan ei terveysasemilla ollut. Johtajuus ja organisointikyky, sekä pitkän linjan suunnitelmat tuntuivat olevan puutteellisia. Auttamishaluisia ihmisiä kyllä löytyisi, mutta, jos terveydenedistämässä halutaan nähdä pitkän linjan tuloksia, tarvitaan selkeää ja määrätietoista johtajuutta ja organisointia. Kulttuuri heittää myös omat varjonsa suurten visioiden ylle, sillä kulttuurin ominaispiirteinä on lyhytkatseisuus. Tulevaisuutta ei suunnitella kovinkaan pitkälle ja siksi paikallisten ihmisten on vaikea orientoitua pitkän tähtäimen suunnitelmiin. Kuitenkin juuri paikallisten ihmisten panosta tarvitaan, jos

halutaan kansanterveyttä edistää, pelkät järjestöt ja avustusprojektit yksin eivät koskaan saa ratkaisevia muutoksia aikaan.

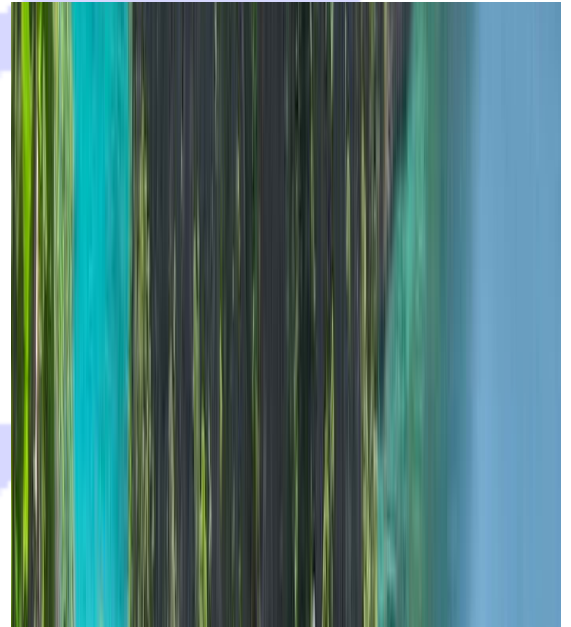
Matka on muistoissani arvokas kokemus, joka on muokannut ajatuksiani maailmasta. Ajatukseni ulkomailla työskentelystä sai vahvistusta – lääkärinä on mahdollista olla mukana tekemässä merkityksellistä työtä missäpäin maailmaa tahansa. Pitkäjänteisyys työssä kuin työssä on kaiken perusta, jota pitää muistuttaa myös itselleen aina, kun ajatus köyhien ihmisten auttamisesta nousee mieleen. Suuria tekoja ja tuloksia meidän ei kannata tavoitella, mutta jos edes yhden ihmisen elämää voisimme tuoda toivoa ja lohdutusta, niin jo sillä olisi merkitystä. Siihen on myös Jumala meidät kutsunut lääkäreinä ja vierelläkulkijoina.

LK Katja Kaitainen
Kuopion yliopisto

saarella

Vierailulla orpokodissa

Kaunista luontoa Coron-

Lapsen punnitsemista terveysasemalla

Katukuvaa matkalla Manilasta Silangiin

